

„Setrvačnost“ a „neurčitost“

Pro teoretickou fyziku znamenala myšlenka „neurčitosti“ v kvantových poměrech (Heisenberg) nepochybný převrat. Zdá se však, že jsme zatím ještě zdaleka nedospěli s jejím „domýšlením“ až do vzdálenějších důsledků (zejména filosofických). Tzv. setrvačnosti (nebo dokonce „zákonitosti“) jsou jen důsledkem „masovosti“, tj. masového převládnutí určitého typu „chování“, v němž se případné výjimky (ač dobře možné a dokonce vždycky znovu se vyskytující, byť jen sporadicky) jakoby ztrácejí. Určité typy „chování“ někdy převáží natolik, že úhrn (hromadný jev) se zdá zachovávat naprostou pravidelnost – a pak (vždy trochu předčasně) mluvíme o tzv. „zákonitostech“.

(Písek, 091127-3.)